

ORKESTRSKI CIKEL 2012/2013, 2. ABONMAJSKI KONCERT
Petek, 7. december 2012, ob 19.30, dvorana Union, Maribor

SOLISTI DRESDENSKE KAPELE

foto Frank Hoehler

Matthias Goerne (foto Marco Borggreve za HarmoniaMundi)

Helmut Branny, dirigent
Matthias Goerne, bariton
Céline Moinet, oboa

Generalni pokrovitelj cikla

www.nd-mb.si

Koproducent cikla

Spored

Arcangelo Corelli (1653–1713)

Concerto grosso v g-molu, op. 6, št. 8,
»Koncert za božično noč«

1. Vivace – Grave
2. Allegro
3. Adagio – Allegro – Adagio
4. Vivace
5. Allegro
6. Largo: Pastorale (ad libitum)

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Kantata BWV 56, »Križ bom z veseljem nosil«

1. Arija »Rade volje hočem nositi križ«
2. Recitativ »Moja nestalnost na svetu«
3. Arija »Končno, končno se bo moj jarem«
4. Recitativ »Stojim pripravljen in nared«
5. Koral »Pridi, o smrt, ti sestra sna«

Carl Philipp Emanuel Bach (1714–1788)

Sinfonija št. 1 v G-duru, Wq. 173, H. 648

1. Allegro assai
2. Andante – sempre piano
3. Allegretto

* * *

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Koncert za oboo, godala in basso continuo
v F-duru, BWV 1053a

1. Allegro
2. Siciliano
3. Allegro

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Kantata št. 82, BWV 82, »Dovolj mi je«

1. Arija »Meni je dovolj«
2. Recitativ »Dovolj mi je!«
3. Arija »Zaspite zdaj, utrujene oči«
4. Recitativ »Moj Bog! Le kdaj prišel bo sladki: Zdaj!«
5. Arija »Veselim se svoje smrti«

Violinist in skladatelj **Arcangelo Corelli** sicer ni zapustil velikega števila del, vendar so imela ta zato toliko večji vpliv. Objavil je štiri nize po 12 triosonat in solističnih violinskih sonat, kot opus 6 pa je v Amsterdamu leta 1714 posthumno izšlo 12 koncertov grossov. Ti so bili v Rimu najbrž znani že vsaj od začetka 80-ih let 17. stoletja; z njimi je Corelli postal vzor mnogih skladateljev. Njegovi concerti grossi so razširjene triosonate, v katerih concerto grosso kontrastira mali zasedbi concertina. Napisani so v obliki plesno obarvanih stavkov (sonata da camera) ali resnobnejše cerkvene sonate (sonata da chiesa), z akordskim in basovskim glasbilom v continuu.

Concerto grosso št. 8 iz opusa 6 je eden najbolj priljubljenih Corellijevih koncertov. Morda je to ravno tisti božični koncert, ki ga je Corelli leta 1690 napisal za kardinala Ottobonija. Koncert ima obliko štiristavčne cerkvene sonate. Resnobni, s kromatičnimi disonancami obarvani Grave zaznamujejo dolge notne vrednosti in strogo linearno vodenje glasov. Sledeči Allegro ni napisan v strogi obliki fuge, kakor bi bilo značilno za cerkveno sonato, temveč se posamezni odseki pojavijo v različnih oblikah imitacije (paralelno ponovljeno ali v nasprotni smeri, določen odsek je lahko v imitaciji diminuiran ali razširjen). Spevnemu in izraznemu Adagiu s kontrastnim osrednjim delom sledi četrta stavek, sestavljen iz dveh odsekov v različnih taktovskih načinih.

Ponovitev zaključne kadence pa neposredno vodi v pastoralo. Corellijev stavek je temu koncertu grossu pri izdaji na svojo pest dodal skladatelj učenc

Matteo Fornari in mu s tem prislužil ime »Koncert za božično noč«.

Carl Philipp Emanuel Bach je bil ena vodilnih glasbenih osebnosti svojega časa. Njegova dela predstavljajo most med barokom in klasicizmom. C. P. E. Bach se je kompozicije in instrumentalne igre učil pri očetu ter v Leipzigu študiral pravo. Nato je bil v službi pruskega kronskega princa v Ruppinu, ko pa je leta 1740 zavladal Friderik II., je mladi Bach pri njem v Berlinu postal kraljevi komorni čembalist. Leta 1767 je kot glasbeni direktor nasledil svojega botra Telemanna v Hamburgu. Tu je prevzel glasbeno vodstvo petih hamburških cerkva in vodstvo kantorata v Johanneumu ter v tej ugledni službi ostal do svoje smrti.

C. P. E. Bach je bil po pričevanjih sodobnikov veder in šaljiv človek, zelo pa so mu bile – podobno kakor Mozartu – pri srcu najrazličnejše besedne igre. Ta plat njegovega značaja se odraža v njegovih delih, obenem pa je bil tudi inovativen in pogumen skladatelj, ki je ustvarjalno zacvetel predvsem v Hamburgu. Prav tu so bila večinoma natisnjena tudi njegova zgodnejša dela. Ohranilo se je ogromno del za glasbila s tipkami, številne ode in pesmi ter duhovni koncerti in cerkvena glasba, komorna dela ter 18 sinfonij. Slednjim se je C. P. E. Bach posvečal v vseh obdobjih svojega ustvarjanja, saj je prav tu zelo kmalu našel svoj slogovni izraz. Sinfonije so nove in drzne, saj je v njih uporabljenih veliko do tedaj neznanih kompozicijskih idej; tudi poteki

samih stavkov so polni presenečenj, zvočna slika je transparentna in polna kontrastov. *Sinfonija Wq. 173* je nastala v zgodnjem berlinskem obdobju. Čeprav se je C. P. E. Bach proti klasicizmu pomaknil šele v kasnejših sinfonijah, že v zgodnjih najdemo podobno formalno zasnovo. Zunanja stavka sta hitra in nadvse virtuozna, počasni stavki pa so spevni, razpoloženski, nekoliko zadržani in ekspresivni; v njih je že čutiti duha t. i. galantnega sloga prihajajočih desetletij.

Izpod peresa **Johanna Sebastiana Bacha** se za oboo in orkester ni ohranilo nobeno večje koncertantno delo. Nekaj jih je nekoč moralo obstajati, saj v njegovih kantatah med solističnimi instrumenti prednjači prav to glasbilo, znani pa so tudi Bachovi prijateljski stiki s številnimi odličnimi oboisti. Obstaja domneva, da so bili koncerti za oboo morda predhodniki nekaterih (predelanih) stavkov Bachovih kantat ali pa katerih od čembalskih koncertov. Tudi v njih naj bi Bach izhajal iz italijanske oblike koncerta, s katero se je seznanil predvsem preko Vivaldijeve zbirke *L'Estro armonico* ter se v soočenju z njo vedno izkazal kot iznajdljiv eksperimentator na področju uveljavljenih glasbenih oblik.

Bachovi sofisticirani in virtuozni solistični stavki za oboo so znani iz weimarskih kantat. Veliko instrumentalne glasbe je Bach napisal tudi kot kapelnik na dvoru princa Leopolda Anhalt-Cöthenskega med letoma 1717 in 1723, ko je imel v svojem ansamblu izvrstnih glasbenikov tudi oboista Jo-

hanna Ludwiga Roseja. Nedvomno pa je za oboo ustvarjal v Leipzigu, ki je v 18. stoletju slovel po svojih oboistih in instrumentih; tu je bila v začetku stoletja izumljena tudi leipziška posebnost – oboa d'amore.

Natančnejši čas nastanka koncertov za čembalo ter domnevnih predelav prvotnih koncertov za oboo ni znan, verjetno pa so bili napisani v 20-ih letih 18. stoletja. Morda so nastali na dvoru Anhalt-Cöthenskega, morda pa kmalu po Bachovem prihodu v Leipzig leta 1723. Tu je Bach navezal stike s številnimi oboisti, mdr. s članoma orkestra Tomaževe cerkve Casparjem Gleditschem in Gottfriedom Kornagelom. Gleditsch, ki je bil inovator in promotor oboe na Saškem, je bil najverjetneje najvidnejši solist partov za oboo v Bachovih delih.

Koncert za oboo v F-duru je bil na podlagi *Koncerta za čembalo v E-duru (BWV 1053)* rekonstruiran šele leta 1955. Glasba koncerta se je ohranila tudi v dveh Bachovih kantatah: v BWV 169 za osemnajsto in BWV 49 za dvajseto nedeljo po Sv. Trojici. V zunanjih stavkih se Bach poslužuje oblike v odsekih z ritoreli, vmesni stavek pa je umirjeni siciliano.

S prihodom na mesto kantorja v Leipzigu se je začelo novo poglavje v Bachovem življenju in tudi opusu: prvo mesto v slednjem pripada protestantskim cerkvenim kantatam. Njegov kantatni opus predstavlja enega od največjih ustvarjalnih vulkanov v glasbeni zgodovini: ohranjenih je ok. 300 kantat, od tega ok. 200 sakralnih.

Solistična kantata za bas in orkester *Ich will den Kreuzstab gerne tragen* (Križ bom z veseljem nosil) je bila napisana za 19. nedeljo po Sv. Trojici (27. oktober) leta 1726. Kantata poleg continua in godal zahteva še par oboj, oboo da caccia in štiriglasni zbor. Izvirni tekst Erdmanna Neumeistra iz leta 1700 je najverjetneje adaptiral Christian Friedrich Henrici, znan pod psevdonimom Picander, ki je z Bachom sodeloval pri številnih kantatah. Evangeljski odlomek o ozdravitvi hromega moža (Mt 9, 1–8) predstavlja izhodišče za razmislek o trpljenju, ki ga pripovedovalec podaja v prvi osebi. Obenem je to nekakšna invokacija smrti, ki se skozi kantato pojavi v podobah mirnega pristana, nebeškega Jeruzalema in sna. Začetna arija je nekakšna uspavanka oz. lamento v nenavadni tridelni obliki (A A' B); zadnji del stavka se presenetljivo pojavi še v 4. stavku. V prvem recitativu spremljava posnema zibanje čolna, o katerem govori besedilo; nemir se poleže, ko popotnik prispe v nebeško mesto. Arija da capo (št. 3) v plesnem ritmu je dialog med solistom in oboo. Delo se konča s 6. kitico korala Johanna Francka *Du, o schönes Weltgebäude* iz leta 1653.

Kantata *Ich habe genug*, BWV 82 (*Dovolj mi je*) sodi med Bachove najbolj ganljive in priljubljene solistične kantate. Petstavčna kantata za bas obstaja v treh verzijah; kasnejši verziji sta napisani za sopran in za mezzosopran. Kantato so izvajali na praznik

svečnice (2. februar) 1727, pesnika besedila pa ne poznamo. Večkratna predelava in številčnost izvedb pričajo, da je bilo delo zelo ljubo tudi Bachu; nekatere dele kantate je sam prepisal v *Klavirsko knjižico za Ano Magdaleno Bach*.

Besedilo kantate temelji na evangeljski pripovedi o darovanju Jezusa v templju iz Lukovega evangelija. Tu srečamo lik starčka Simeona, ki mu je bilo obljubljeno, da ne bo umrl, dokler ne bo na lastne oči videl odrešenika. Zadržana glasba s skromno orkestracijo poudarja vodilno misel besedila – odpoved svetu in hrepenenje po smrti, ki vodi v novo življenje. V prvem stavku kantate solist govori v vlogi Simeona. Tridelna arija (A B B') se začne z otožno kantileno oboe, ki jo povzame vokal. Sledeči secco oz. suhi recitativ je spodbuda vernikom, naj se pridružijo Simeonu, s tem pa vzpostavi povezavo med biblično pripovedjo in vsakdanjim življenjem Bachovih sodobnikov. Najbolj znana je gotovo razširjena da capo arija – uspavanka »Schlummert ein«, polna bogatih domislekov. Kratkemu secco recitativu z arioznim zaključkom, v katerem se Simeon / vernik dokončno poslovi od sveta z vzklikom »Lahko noč!« – sledi radostna zaključna arija plesnega značaja, ki jo bolj kakor misel na smrt zaznamuje radostna ideja osvobojenosti od zemeljskih stisk in težav.

Katarina Šter

ICH WILL DEN KREUZSTAB GERNE TRAGEN

Aria

*Ich will den Kreuzstab gerne tragen
es kömmt von Gottes lieber Hand,
der führet mich nach meinen Plagen
zu Gott in das gelobte Land.
Da leg ich den Kummer auf einmal ins Grab,
da wischt mir die Tränen mein Heiland selbst ab.*

Recitativo

*Mein Wandel auf der Welt
ist einer Schifffahrt gleich:
Betrübnis, Kreuz und Not
sind Wellen, welche mich bedecken
und auf den Tod
mich täglich schrecken;
mein Anker aber, der mich hält,
ist die Barmherzigkeit,
womit mein Gott mich oft erfreut.
Der rufet so zu mir:
Ich bin bei dir,
ich will dich nicht verlasen noch versäumen!
Und wenn das wütenvolle Schäumen
sein Ende hat,
so tret ich aus dem Schiff in meine Stadt,
die ist das Himmelreich,
wohin ich mit den Frommen
aus vielem Trübsal werde kommen.*

RADE VOLJE HOČEM NOSITI KRIŽ

Arija

Rade volje hočem nositi križ,
naj pride iz ljube Gospodove roke,
naj me po mojih mukah
popelje k Bogu v obljubljeno deželo.
Tam položim v grob vse trpljenje,
tam mi sam Odrašenik obriše solze.

Recitativ

Moja nestalnost na svetu
je enaka morski plovmi:
žalost, križ in stiska
so valovi, ki me zagrinjajo
in me na smrt
vsak dan prestrašijo;
a sidro, ki me drži,
je usmiljenje,
s katerim me moj Bog pogosto razveseli.
Takole mi kliče:
Jaz sem pri tebi,
ne bom te zapustil, ne pozabil!
In ko se besneči valovi
pomirijo,
z ladje stopim v moje mesto,
ki je božje kraljestvo,
kjer bom s pobožnimi
rešen velike tegobe.

Aria

*Endlich, endlich wird mein Joch
wieder von mir weichen müssen.
Da krieg ich in dem Herren Kraft,
da hab ich Adlers Eigenschaft,
da fahr ich auf von dieser Erden
und laufe sonder matt zu werden.
O gescheh es heute noch!*

Recitativo

*Ich stehe fertig und bereit,
das Erbe meiner Seligkeit
mit Sehnen und Verlangen
von Jesus' Händen zu empfangen.
Wie wohl wird mir geschehn,
wenn ich den Port der Ruhe werde sehen.*

*Da leg ich den Kummer auf einmal ins Grab,
da wischt mir die Tränen mein Heiland selbst ab.*

Choral

*Komm, o Tod, du Schlafes Bruder,
komm und führe mich nur fort;
löse meines Schiffleins Ruder,
bringe mich an sichern Port!
Es mag, wer da will, dich scheuen,
du kannst mich vielmehr erfreuen;
denn durch dich komm ich herein
zu dem schönsten Jesulein.*

Arija

Končno, končno se bo moj jarem
moral odmakniti od mene.
Tedaj dobim moč v Gospodu,
tedaj bom podoben orlu,
tedaj odidem s te zemlje
in tečem, ne da bi se utrudil.
O, naj se že nocoj zgodi!

Recitativ

Stojim pripravljen in nared,
da prejmem dediščino svoje blaženosti
hlepeče in s hrepenenjem
iz Jezusovih rok.
Kako dobro mi bo,
ko bom ugledal pristan miru.

Tam položim v grob vse trpljenje,
tam mi sam Odrašenik obriše solze.

Koral

Pridi, o smrt, ti sestra sna,
pridi in me odpelji naprej,
razveži vesla mojega čolniča,
privedi v varen me pristan!
Kdor hoče, naj le trepeče pred teboj,
mene pa lahko samo toliko bolj razveseliš,
saj le po tebi pridem tja
k najlepšemu Jezuščku.

ICH HABE GENUG

Arie

*Ich habe genug,
Ich habe den Heiland, das Hoffen der Frommen,
Auf meine begierigen Arme genommen;
Ich habe genug!
Ich habe ihn erblickt,
Mein Glaube hat Jesum ans Herze gedrückt;
Nun wünsch ich noch heute mit Freuden
Von hinnen zu scheiden.*

Rezitativ

*Ich habe genug!
Mein Trost ist nur allein,
Daß Jesus mein und ich sein eigen möchte sein.
Im Glauben halt ich ihn,
Da seh ich auch mit Simeon,
Die Freude jenes Lebens schon.
Laßt uns mit diesem Manne ziehn!
Ach! Möchte mich von meines Leibes Ketten
Der Herr erretten;
Ach! wäre doch mein Abschied hier,
Mit Freuden sagt ich, Welt, zu dir:
Ich habe genug.*

DOVOLJ MI JE

Arija

Meni je dovolj,
Odrešenika, upanje bogaboječih,
sem vzel v svoje željne roke;
dovolj mi je!
Zagledal sem ga,
moja vera si je pritisnila Jezusa na srce;
zdaj si želim še danes
radostno od tod se ločiti.

Recitativ

Dovolj mi je!
Moje edino upanje je,
da hočem biti jaz samo Jezusov in on samo moj.
V veri ga držim
in skupaj s Simeonom
že zrem radost življenja onkraj.
Pojdimo vendar s tem možem!
Ah! Da bi me Gospod vendarle že odrešil
verig mojega telesa!
Ah! Če moje bi prišlo slovo,
bi tebi, svet, z radostjo rekel:
Dovolj mi je.

Arie

*Schlummert ein, ihr matten Augen,
Fallet sanft und selig zu!
Welt, ich bleibe nicht mehr hier,
Hab ich doch kein Teil an dir,
Das der Seele könnte taugen.
Hier muß ich das Elend bauen,
Aber dort, dort werd ich schauen
Süßen Friede, stille Ruh.*

Rezitativ

*Mein Gott! Wenn kommt das schöne: Nun!
Da ich im Friede fahren werde
Und in dem Sande kühler Erde
Und dort bei dir im Schoße ruhn?
Der Abschied ist gemacht,
Welt, gute Nacht!*

Arie

*Ich freue mich auf meinen Tod,
Ach, hätt er sich schon eingefunden.
Da entkomm ich aller Not,
Die mich noch auf der Welt gebunden.*

Arija

Zaspite zdaj, utrujene oči,
nežno in blaženo se zatisnite!
Svet, tukaj nič več ne bom ostal,
saj v tebi nimam nobenega deleža,
ki bi kaj pomenil moji duši.
Tukaj moram delati zlo,
toda tam, tamkaj bom
sladki pokoj, tihi mir.

Recitativ

Moj Bog! Le kdaj prišel bo sladki: Zdaj!
Ko se v miru bom odpravil
in bom v pesku hladne zemlje
ter tam pri tebi v naročju se spočil?
Slovo je opravljeno:
Svet, lahko noč!

Arija

Veselim se svoje smrti,
ah, ko bi se že bila zgodila.
Potem bi rešil se vse stiske,
ki me še na svetu veže.

(Informativni prevod: Katarina Šter)

SOLISTI DRESDENSKE KAPELE

Solisti dresdenske kapele so sinonim za energične in navdihujoče nastope. Že od leta 1994 glasbenike tega ansambla povezuje zanimanje za avtentične izvedbe glasbe baroka, klasicizma in 19. stoletja ter odkrivanje nove glasbe. Pod vodstvom Helmuta Brannyja, soutemeljitelja in »prvega med enakimi«,

kot meni sam, obujajo izrazne elemente glasbe v živo zvočno govornico. Prav zato pri njih stopa odličen zvok z roko v roki z iskanjem glasbene avtentičnosti.

Eden najpomembnejših ciljev zasedbe je kontinuirana, zgodovinska in stilistično razumljiva skrb za ogromno zapuščino komorne glasbe. Poleg tega jim je zelo blizu tudi (ponovno) odkrivanje skoraj

foto Frank Hoehler

pozabljenih del. Njihove skrbno raziskane interpretacije nam na sodoben način prikažejo dela skladateljev, kot so Johann Gottlieb Naumann, Anton Teyber, Johann Baptist Neruda, Antonio Rosetti in Friedrich Wilhelm Herschel. Ob tem še posebno pozornost namenjajo predvsem oživitvi del skladateljev, ki so kakorkoli povezani z mestom Dresden in okoliško regijo. To so npr. Franz Seydelmann, Johann Georg Pisendel, Johann Gottlieb Graun, Jan Dismas Zelenka, Antonin Reichenauer, Antonio Lotti ali princesa Amalia Pruska.

Solisti dresdenske kapele so gostovali v mnogih pomembnih dvoranah Nemčije in na priznanih festivalih: glasbeni festival Porenja, Slavnostne igre Mecklenburg-Predpomorjansko, festival Usedom, Würzburški Mozartov festival, Festival Mitte-Europa in Bad Kissingerško poletje. Zasedba se je s koncerti predstavila tudi v Italiji, na Poljskem, Madžarskem, Češkem, v Avstriji, na Japonskem in v Koreji. Sodelovali so s solisti, kot so Isabelle van Keulen, Viktoria Mullova, Jan Vogler, François Leleux, Maurice André, Axel Köhler, Danjulo Ishizaka, Matthias Goerne, Alison Balsom, Albrecht Mayer, Peter Schreier in Peter Rösl ter tudi z mladimi nadarjenimi glasbeniki, kot so Nils Mönkemeyer, Martin Stadtfeld, Gabór Boldóczki in Sergej Nakariakov ter Lise de la Salle. Z leti se je močno okrepilo tudi sodelovanje med Solisti dresdenske kapele pod vodstvom Helmuta Brannyja in slavnim deškim zborom cerkve svetega križa iz Dresdna.

Leta 2010 so Solisti dresdenske kapele prejeli tudi nagrado *echo klassik*.

Foto Frank Hoehler

HELMUT BRANNY

Časopis *Sächsische Zeitung* je pisal, da je Helmut Branny »čarodej pred svojim orkestrom« in ima »mojstrsko sposobnost udejanjanja tudi najmanjše glasbene ideje«. Vendar je to zgolj eden od vidikov njegovega priznanega raznolikega ustvarjanja: je namreč član svetovno priznane Saške državne kapele iz Dresdna, glasbeni direktor Solistov dresdenske kapele in Cappella Musica Dresden, nena zadnje pa ga lahko označimo tudi kot raziskovalca stare glasbe. Že mnogo let se osredotoča predvsem na skrbno raziskane interpretacije stare glasbe. Njegov cilj je prebuditi jezik in stilne elemente baroka, klasicistične in romantične glasbe tako, da jih prevede v živ in obenem avtentični zvok. Po njegovem mnenju avtentičnost glasbe lahko dosežemo z natančnim študiranjem notnega zapisa na eni strani ter z analiziranjem okoliščin ob nastanku

del na drugi strani. Prepričljiv instinkt in podrobno raziskovanje pomagata Brannyju, da najdeta pot do skladateljevih izhodišč ter posledično do bistva skladateljeve glasbe.

Branny kot dirigent Solistov dresdenske kapele prenaša svoje glasbeno sporočilo na odre koncertnih dvoran tako v domači Nemčiji kot tudi v tujini. Je »prvi med enakimi« komornega orkestra, ustanovljenega leta 1994. Pod njegovo dirigentsko palico so Solisti dresdenske kapele nastopili na najpomembnejših odrih v Evropi in Aziji, npr. v Berlinski in Kölnski filharmoniji, milanski Scali, v Tokiu in Osaki, kot tudi na priznanih festivalih klasične glasbe, kot so Festival Porenja, Bad Kissingerško poletje, MDR glasbeno poletje in Janáčkov festival na Poljskem. Nad skrbno raziskanimi in pretresljivimi interpretacijami ter nad širokim repertoarjem in energičnimi izvedbami je že od vsega začetka navdušeno tako občinstvo kot tudi kritiška javnost. Tovrstno navdihujoče sodelovanje lahko doživimo tudi na mnogih posnetkih.

Brannyja k sodelovanju v komornih zasedbah velikokrat povabijo tudi ostali ansambli in institucije, kot so Akademija za staro glasbo v Berlinu, Frei-

burški baročni orkester, Srednjenemški baročni solisti iz Leipziga in ansambel Les Amis de Philippe iz Bremna. Sodeloval je tudi pri projektih z violončelistom Janom Voglerjem in dirigentom Petrom Schreierjem. Pod njegovo taktirko so nastopili znani solisti, kot so Alison Balsom, Albrecht Mayer, Matthias Goerne, Martin Stadtfeld, Gabor Boldoczki, Nils Mönkemeyer in Lise de la Salle.

Kljub raznolikim koncertnim sodelovanjem po Nemčiji in v tujini ostaja Helmut Branny tesno povezan z Dresdnom, svojim rojstnim mestom in nekdanjim krajem študija. Poleg rednega sodelovanja s Saško državno kapelo že od leta 1995 tudi poučuje na glasbeni fakulteti Carla Marie von Weber, kjer je sedaj že deseto leto profesor komorne glasbe. Zaradi svoje predanosti vsem pomembnim glasbenim središčem v mestu velikokrat nastopa v slavni dresdenski Marijini cerkvi ter na festivalih Dresden in Moritzburg. Skozi leta se je razvilo tudi tesno sodelovanje z deškimi Zborom cerkve sv. Križa iz Dresdna.

Helmut Branny je skupaj z violistom Nilsom Mönkemeyerjem prejel nemško nagrado *echo klassik* 2010 in sicer za posnetek *Weichet nur, betrübte Schatten*.

foto Marco Borggreve za Harmonia Mundi

MATTHIAS GOERNE

Matthias Goerne je v mednarodnem merilu eden najbolj iskanih pevcev ter reden gost na priznanih festivalih in v koncertnih dvoranah širom sveta. Sodeloval je z vodilnimi orkestri po vsem svetu. Med njegovimi glasbenimi partnerji so tako prvovrstni dirigenti kot tudi ugledni pianisti.

Vse od njegovega opernega debija na Salzburškem festivalu leta 1997 (kot Papageno) se Goerne pojavlja na najpomembnejših opernih odrih, med drugim tudi v Kraljevi operni hiši v Covent Gardnu, madridskem Kraljevem gledališču, pariški Narodni operi, Dunajski državni operi in newyorški Metropolitanški operi. Njegove skrbno izbrane vloge segajo od Wolframa, Amfortasa, Kurwenala in Oresta vse do glavnih vlog v operi *Wozzeck* Albana Berga, Bartókovi *Grad vojvode Sinjebradca*, Hindemithovi *Slikar Mathis* in Reimannovi *Lear*.

Goernejeva umetnost je dokumentirana na številnih posnetkih, mnogi izmed njih so bili tudi nagrajeni. Trenutno snema sklop izbranih Schubertovih samospევov za založbo Harmonia Mundi (izdaja Goerne/Schubert zajema 11 CD-jev). Med letoma 2001 in 2005 je Goerne kot častni profesor poučeval interpretacijo samospეva na Glasbeni akademiji Roberta Schumanna v Düsseldorfu. Leta 2001 je postal častni član Kraljeve akademije za glasbo v Londonu. Rojen je v Weimarju, študiral pa je pri Hans-Joachimmu Beyerju v Leipzigu ter pri Elisabeth Schwarzkopf in Dietrichu Fischer-Dieskauju.

Med vrhunce pretekle sezone M. Goerneja sodijo turneja z Dunajskimi filharmoniki, nastopi v Dunajski državni operi in na festivalu Saito Kinen (*Sinjebradec* z dirigentom Seijiem Ozawo) ter recitali s Christophom Eschenbachom in Leifom Ovejem Andnesom v Parizu, na Dunaju in v newyorški dvorani Carnegie.

V sezoni 2012/2013 Matthias Goerne nastopa kot Wolfram v Bavarski državni operi in kot Amfortas v koncertni izvedbi Wagnerjeve opere *Parsifal* v madridskem Kraljevem gledališču. Med koncertnimi vrhunci bodo nastopi z Orkestrom iz Pariza (*Sinjebradec*), Berlinskimi filharmoniki (Brittnov *Vojni rekvijem*), leipziškim orkestrom Gewandhaus (Beethovnova *Deveta simfonija*), Filharmonijo milanskega gledališča Scala (Mahlerjevi samospეvi) in Simfoniki San Francisca (odlomki iz Wagnerjevih oper) ter recitali s Pierre-Laurentom Aimardom in Schubertovi cikli samospევov s Christophom Eschenbachom v dunajskem Glasbenem združenju.

foto François Sechet

CÉLINE MOINET

Céline Moinet, rojena leta 1984 v Lillu, je študirala oboo in komorno glasbo na Visokem državnem glasbenem konservatoriju v Parizu pri Davidu Walterju in Mauricu Bourgueju. Leta 2006 je prejela prvo nagrado konservatorija v obeh kategorijah. Študirala je tudi baročno oboo pri Marcelu Ponceleju in Xenii Löffler.

Leta 2004 in 2005 je dokončala orkestrsko usposabljanje kot članica Mladinskega orkestra Gustava Mahlerja pod vodstvom Claudia Abbada. Po tem so jo k sodelovanju kot gostujočo prvo oboistko povabili vodilni nemški orkestri, kot so Simfonični orkester NDR iz Hamburga, Nemški simfonični orkester iz Berlina, Radijski simfonični orkester SWR iz Stuttgarta, Filharmoniki iz Hamburga in orkester Frankfurtske opere.

Leta 2006 je postala prva oboistka orkestra Državnega gledališča iz Mannheima, od leta 2008 pa ima enako vlogo pri slavni Državni kapeli iz Dresdna. Jeseni 2011 se je na povabilo Dunajskih filharmonikov pridružila njihovi veliki turneji po Aziji in Avstraliji. Céline Moinet redno nastopa tudi s solističnim in komornim repertoarjem. Kot solistka v koncertih za oboo nastopa z Državno kapelo iz Dresdna, Praškimi filharmoniki, orkestrom Pacifiškega glasbenega festivala, Novo japonsko filharmonijo, Komornim orkestrom iz Basla in Solisti dresdenske kapele. Na povabilo dirigenta Fabia Luisija je na Pacifiškem glasbenem festivalu v Saporu nastopila z recitali ter tudi izvedla mojstrske tečaje.

Februarja 2012 je pri založbi Harmonia mundi izšel njen debitantski solo album. Céline Moinet igra na Marigauxovo oboo.

Koncertna poslovalnica Narodnega doma Maribor napoveduje

ponedeljek, 14. januar 2013, ob 19.30

Dvorana Union, Maribor

3. abonmajski koncert Orkestrskega cikla in za izven

NARODNI MLADINSKI ORKESTER NEMČIJE

Dirigent: Michael Sanderling

Solist: Markus Schirmer, klavir

Spored: L. van Beethoven, B. Britten, I. Stravinski

torek, 5. februar 2013, ob 19.30

Dvorana Union, Maribor

2. abonmajski koncert Komornega cikla in za izven

TRIO EGGNER

Christoph Eggner, klavir, Georg Eggner, violina,

Florian Eggner, čelo

Spored: C. Schumann, G. Fauré, J. Brahms

Po 43-ih letih ponovno v Mariboru!

sreda, 23. januar 2013, ob 19.30

Dvorana Union, Maribor

Koncert, za izven

ZBOR DUNAJSKIH DEČKOV

»Glasbe sveta«

**Popust pri nakupu vstopnic za abonente
Orkestrskega in Komornega cikla!**

Narodni dom Maribor napoveduje

nedelja, 9. december 2012, ob 17.00

Velika dvorana Narodnega doma Maribor

2. predstava cikla Kekec in za izven

PEKARNA MIŠMAŠ

Mini teater

Igrajo: Violeta Tomič/Vesna Vončina, Jose, Tadej Pišek

Režija: Robert Waltl

ponedeljek, 10. december 2012, ob 20.00

Velika dvorana Narodnega doma Maribor

Za izven

MOPED SHOW V ŽIVO

Igrajo: Tone Fornezzi – Tof, Simona Vodopivec – Franko,
Roman Končar, Miran Juvan (klavir in ostali instrumenti)

Avtor besedila: Tone Fornezzi – Tof

Režija, dramaturgija: Roman Končar

Produkcija: Prospot

petek, 21. december 2012, ob 20.00

Velika dvorana Narodnega doma Maribor

Abonma Komedija, red PETEK, in za izven

Bjarni Haukur Thorsson: STAR FOTR

Igra: Janez Hočevar Rifle

Režija: Jurij Zrnec

Prevod: Lija Pogačnik

Igra v spremljevalnem filmu: Polona Vetrlih

Kreker in SiTi Teater BTC

Informacijska pisarna

Narodnega doma Maribor:

vsak delavnik od 10.00 do 17.00,

v soboto od 9.00 do 12.00

ter uro pred vsako prireditvijo.

Dvorana Union:

uro pred vsako prireditvijo.

Tel.:

(02) 229 40 11

(02) 229 40 50

031 479 000

040 744 122

E:

vstopnice@nd-mb.si;

spletni nakup vstopnic:

<http://nd-mb.kupikarto.si/>

<http://www.nd-mb.si/>

Naklada: 500 kom • Brezplačen izvod

VEČER

RTS